

Datum doručení: 20.4.2023

Centrální číslo jednací: PS2023007308

Věc: Výkon státní moci - podnět

**Žádost
(...)**

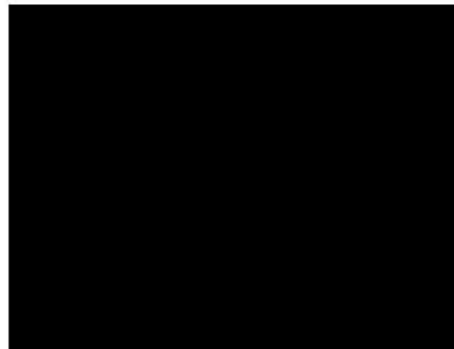


Věc: Žádost o informaci.

Vážená paní předsedkyně,

dne 5. září 2022 jsem Vám zaslal podnět, kterým prokazuji zásah orgánu výkonné moci do Ústavou ČR garantovaného práva zákonodárního sboru, to je práva určovat podmínky pro výkon státní moci. Byla jste vyzvána k předání podnětu příslušnému výboru nebo orgánu. Povinnost zabývat se podnětem vyplývá jednak z Úmluvy (povinnost ústavních činitelů hájit demokratických charakter práv založených Úmluvou), ale také z Mezinárodního paktu o občanských a politických právech (povinnost každého politického činitele usilovat o rozvíjení a dodržování práv uznaných v Paktu). Protože jsem k dnešnímu dni nedostal žádnou informaci o stavu řešení, žádám Vás, ve smyslu zákona č. 106/1999Sb.,o informaci, jak bylo s podnětem naloženo, kdo byl pověřen jeho prošetřením.

S pozdravem



(...)

Odpověď

(...)

Vážený pane,

potvrzujeme, že Kancelář Poslanecké sněmovny přijala dne 20. dubna 2023 prostřednictvím poštovní zásilky Vaši žádost o informace, kterou jste, dle Vašeho vyjádření podal za, podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“). Prostřednictvím své žádosti se obracíte přímo na paní předsedkyni Poslanecké sněmovny Ing. Markétu Pekarovou Adamovou, přičemž v ní uvádíte, že jste paní předsedkyni zaslal 5. září 2022 podnět, kterým (citujeme) „*prokazujete zásah orgánu výkoné moci do Ústavou ČR garantovaného práva zákonodárného sboru, to je práva určovat podmínky pro výkon státní moci*“ a současně jste paní předsedkyni vyzval k předání daného podnětu příslušnému výboru nebo orgánu. Ve své aktuální žádosti uvádíte, že vzhledem k tomu, že jste dosud nedostal od paní předsedkyně žádnou informaci o stavu řešení Vašeho předchozího podnětu, žádáte proto ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím o informaci, jak bylo s Vaším podnětem naloženo a kdo byl pověřen jeho prošetřením.

Nejprve Vás chceme informovat, že v souladu s Příkazem č. 4/2010 vedoucího Kanceláře Poslanecké sněmovny, v platném znění, je k vyřízení Vaší žádosti příslušné Samostatné oddělení styku s veřejností Kanceláře Poslanecké sněmovny. V souladu s tímto Příkazem proto byla paní předsedkyní Poslanecké sněmovny Vaše žádost postoupena našemu Samostatnému oddělení styku s veřejností k vyřízení.

V úvodu Vás chceme informovat, že okruh povinných subjektů, na něž se vztahuje zákon o svobodném přístupu k informacím, je taxativně vymezen v § 2 odst. 1 a 2 zákona o svobodném přístupu k informacím. Mezi tyto uvedené subjekty nepatří jednotlivé poslankyně a poslanci. Příslušným povinným subjektem je Kancelář Poslanecké sněmovny, resp. jeho Samostatné oddělení styku s veřejností. V režimu zákona o svobodném přístupu k informacím se proto nelze obracet na jednotlivé poslankyně a poslance, neboť by to představovalo nezákonné rozšíření okruhu povinných subjektů. V tomto ohledu je tedy Vaše žádost posuzována a vyřizována jako prostá žádost, nikoli jako žádost o informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím, což odpovídá smyslu § 14 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, který stanoví okolnosti, za nichž podaná žádost není žádostí ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím, přičemž mezi tyto důvody spadá i absence povinného subjektu.

Dále Vás chceme informovat, že všechny poslankyně a všichni poslanci vykonávají podle Ústavy České republiky svůj mandát osobně, v souladu se svým slibem, a nejsou přitom vázáni žádnými příkazy. Na výkon poslaneckého mandátu se nevztahuje správní řád, a proto ani komunikace poslankyň a poslanců s občany nepodléhá žádným formálním náležitostem či lhůtám. Veřejnost se tedy samozřejmě může obracet na jednotlivé poslankyně a poslance se svými žádostmi, podáními a podněty, nelze však po těchto adresátech vyžadovat poskytnutí odpovědi či dokonce provedení nějakého úkonu, či jim k tomu stanovovat jakoukoli lhůtu. Záleží vždy pouze na uvážení každého jednotlivého poslance a poslankyně, jak s podněty od občanů naloží, a zda a kdy je případně využije ve své legislativní činnosti či jiném svém působení.

K meritu Vašeho podnětu není Kancelář Poslanecké sněmovny oprávněna se vyjadřovat, neboť do její pravomoci nenáleží poskytování výkladu právních norem, posuzování jejich ústavnosti či přezkum jejich souladu s mezinárodními smlouvami. Ve věci návrhu na zrušení zákona č. 34/1995 Sb., jehož se Váš podnět týká, Vás tak můžeme pouze odkázat na Nález Ústavního soudu České republiky č. 107/1996 Sb., který byl v souladu s Článkem 89 Ústavy řádně vyhlášen, je vykonatelný a tedy i závazný pro všechny orgány a osoby. V daném Nálezu Ústavní soud k terminologii napadeného zákona a předmětných interních předpisů uvedl následující (citujeme):

„Obecně lze konstatovat, že neurčitost některého z ustanovení právního předpisu nutno považovat za rozpornou s požadavkem právní jistoty a tudíž i právního státu (čl. 1 Ústavy) toliko tehdy, jestliže intenzita této neurčitosti vylučuje možnost stanovení normativního obsahu daného ustanovení i pomocí obvyklých interpretačních postupů. V daném případě tomu tak není a nutno znovu poukázat na to, že popsané činnosti v rámci doby služby jsou z hlediska jejich náplně označeny určitě. Jejich další vymezení interními předpisy (rozkazy příslušných ministrů, jak jsou uvedeny v přílohách), koresponduje s vymezením provedeným v napadeném zákoně samotném. Je třeba vycházet z toho, že terminologie zákona, jako je např. "na úseku s kontrarozvědným nebo rozvědným zařazením..." apod., je věcným a naprosto jasným vymezením určitých činností. Rozkazy ministrů a prozatímního ředitele BIS (které se nepochybně drží přesného zákonného vymezení) konkretizují, ve kterých organizačních útvech (odborné služby, event. jiné články) byla tato činnost vykonávána.“

K Rozkazu ministra obrany č. 35/1995 potom Ústavní soud v předmětném Nálezu uvedl následující (citujeme):

„RMO č. 35/1995 je interní normativní směrnici (instrukcí). Jimi lze zavazovat v příslušných oblastech podřízené subjekty. Z hlediska právní teorie jde o podřízené orgány či úřady a osoby ve veřejné službě. Tyto instrukce nemusí být veřejně vyhlášeny; stačí, když jsou vhodným způsobem sděleny těm, jichž se týkají. Interní instrukce nejsou prameny práva. Jejich vydávání je uskutečňováním oprávnění řídit činnost podřízených, jejich plnění je zachováním právní povinnosti řídit se pokyny nadřízených. Toto oprávnění a povinnost vyplývá z obecně závazných právních aktů, jež jsou prameny práva; v případě ministra obrany se jedná o ustanovení § 3 odst. 2 zákona č. 92/1949 Sb., branný zákon, ve znění pozdějších předpisů. Na základě tohoto zákonného zmocnění Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra v oboru své působnosti upraví podrobnosti o právních poměrech příslušníků ozbrojených sil služebními předpisy. Řád vnitřní služby (Zákl-Ř-1/4), jakožto konkrétní služební předpis, potom v čl. 7 stanoví, že nadřízení mají právo dávat podřízeným rozkazy a jsou povinni kontrolovat jejich provedení. Ve skutečnosti mají mnohé interní instrukce fakticky externí důsledky, neboť často obsahují pokyny, jak postupovat při aplikaci obecně závazných předpisů. To je i případ RMO č. 35/1995.

Při ochraně práv fyzických a právnických osob je podstatné, že interními instrukcemi nejsou vázány orgány nepodřízené a orgány uplatňující určité právní záruky zákonnosti (např. obecné soudy). To má význam pro případy nesouladu mezi obecně závaznými právními předpisy a interními instrukcemi.

Ustanovení § 70 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb. hovoří o prováděcích předpisech k zákonu, jenž byl Ústavním soudem zrušen. Tímto prováděcím předpisem třeba rozumět prováděcí právní předpis, tj. předpis, jehož obsahem je obecně závazný normativní akt obsahující vlastní právní normu. Jen takovéto normativní akty jsou pramenem práva, v nichž se uvedené akty konkretizují. Jelikož interní normativní instrukce pramenem práva nejsou,

nemůže jít v jejich případě ani o právní předpis. Na tom nic nemění ani jejich normativní povaha, jakož ani zmíněné externí důsledky těchto instrukcí.

Nejsou-li interní normativní instrukce právním předpisem, nedopadá na ně ani ustanovení § 70 odst. 3 citovaného zákona. Ústavní soud jako orgán soudní ochrany ústavnosti v případě zrušení zákona nebo jeho jednotlivých ustanovení řeší v té návaznosti pouze otázku další platnosti prováděcích předpisů. Nemůže se zabývat též otázkou další platnosti navazujících interních normativních instrukcí, neboť k tomu nemá zákonné zmocnění. Řešit uvedený problém je úkolem subjektů, které v rámci vztahů nadřízenosti a podřízenosti příslušné interní normativní instrukce vydaly.

Osobám, které byly postupem příslušných orgánů uskutečňovaným na základě interní normativní instrukce dotčeny ve svých právech a právem chráněných zájmech, zůstávají zachovány všechny instrumenty právní ochrany, včetně možnosti podat ústavní stížnost.

Je možno tedy konstatovat, že ze závěrů Ústavního soudu, který svým Nálezem č. 107/1996 Sb. po provedeném řízení vyslovil, že nejsou dány důvody ke zrušení napadeného zákona č. 34/1995 Sb., a návrhy příslušné skupiny poslanců Poslanecké sněmovny proto zamítl, nevyplývají okolnosti, kterými by se Poslanecká sněmovna měla v rámci své působnosti aktuálně zabývat.

Na závěr ještě uvádíme, že vzhledem ke skutečnosti, že jste žádost podal za, je Kancelář Poslanecké sněmovny povinna dle zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, zaslat Vám odpověď do datové schránky uvedeného subjektu.

S pozdravem

(...)